selefilik hakkındaki yanılgılar

السلفية

ibn al-İslam

kitab ve sünnete davet yayınları

SELEFİLİK HAKKINDAKİ YANILGILAR

İBN el-İSLAM

(ilaveli 3. yayın)

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI

1435

SELEFİLİK HAKKINDAKİ YANILGILAR

telif

İbn al-İslam

tercüme ve dipnotlar

Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat:

kitabvesunnet@gmail.com

içindekiler

BAŞLARKEN...6

SELEFİYYE VEYA SELEFİLİK HAKKINDA.......................8

1.YANILGI: "SELEFİYYE" TABİRİ BİR BİD'ATTIR.........9

2.YANILGI: ALLAH BİZLERE MÜSLÜMAN İSMİNİ VERMİŞTİR. NEDEN KENDİMİZİ SELEF'E NİZBET ETMEK ZORUNDAYIZ?...11

3.YANILGI:."SELEFİ" TABİRİ KENDİ KENDİNİ TEZKİYE (TEMİZE ÇIKARMA, ÖVME) ETMEKTİR......14

4. YANILGI: SELEFİYYE BÖLÜNME SEBEBİDİR...........16

5. YANILGI: SELEFİLER SADECE KENDİLERİNİN DOĞRU YOLDA OLDUĞUNU DÜŞÜNÜRLER...................18

6. YANILGI: SELEFİLER KİBİRLİ VE KÖTÜ AHLAKLIDIRLAR...20

7. YANILGI: SELEFİLERDE, DİĞERLERİNE NAZARAN TAKVA EKSİKLİĞİ VARDIR..........................25

SONUÇ: KURTULUŞ SELEF'İN YOLUNDADIR................28

Şüphesiz ki hamd Allah'ındır. O'na hamdederiz ve O'na istiane ederiz ve O'ndan mağfiret dileriz. Ve nefislerimizin şerlerinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur ve kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Ve Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve Muhammed'in O'nun kulu ve resûlü olduğuna şehadet ederim.

"Ey iman edenler! Allah'tan, sakınılması gerektiği şekilde sakının ve ancak müslümanlar olarak ölünüz."[1]

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinizden sakının; kendi adına birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını kırmak)tan sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde murakıbtır"[2]

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve doğru söz söyleyin, ki amellerinizi ıslâh etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resulu'ne itaat ederse, o fevz'ul-azîm (en büyük mükâfat) **ile kurtuluşa ermiş olur."**[3,4]

---

[1] Âl-i İmran Suresi, 102. ayet

[2] Nisa Suresi, 1. ayet

[3] Ahzab Suresi, 70.-71. ayet

[4] Sözümüze Allahu Teâlâ'ya hamd ile ve O'na senâ ile başladık. Bu hususta Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den sahih olarak gelen hacet hutbesinden istifade ettik. Hadisi Ebu Davud, Tirmizi ve İbni Mace (1892)'de tahric etmişlerdir.

Emmâ ba'du:

Şüphesiz ki sözün en doğrusu Allah'ın kitabıdır ve yolların en güzeli de Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in yoludur ve işlerin en şerlisi sonradan çıkarılanlardır ve her sonradan çıkarılan bid'attır ve her bid'at dalâlettir ve her dalâlet de ateştedir.[5]

Okurlara sunduğumuz bu hoş risale Selefiyye hakkındaki yanılgıları gün ışığına çıkarır. Eseri bir kaç yıl önce tercüme edip nette yayınlamıştık, o zamandan beri oldukça ilgi gördü, muhtelif sitelerde ve bloglarda tekrar tekrar yayınlandı ve adeta bu konuda bir kaynak oldu.

Tercümeyi yeniden gözden geçirip bir kaç yerde diğer çalışmalarımızdan alıntılar yaparak açıklamalar yaptım ve sonuna eserin aslında olmayan fakat metoduna uygun bir sonuç bölümü ekledim, inşeAllah yine doğru yolu arayanlara yol gösteren bir pusula veya karanlıkta ışık tutan bir meşale olur...

Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

[5] **"Şüphesiz ki sözün en doğrusu Allah'ın Kitab'ıdır...."** kavli, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Cuma hutbesinin sıfatı hakkındaki Cabir bin AbdUllah (radıyAllahu anh) hadisinden, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den merfû olarak varid olmuştur. Bunu Ahmed (3/319 ve 371), Müslim (2/592), Nesâî (3/188), İbni Mace (45), Beyhakî (3/213)'te tahric etmişlerdir.

SELEFİYYE VEYA SELEFİLİK HAKKINDA

'Selefiyye' ve 'Selefi'[6] tabirleri hakkında bir çok şübhe ve yanlış anlaşılma etrafta yaygındır. Hatta bir kısmı samimi insanlar tarafından (şu ana kadar yaptıkları kötü tecrübelerden dolayı) ortaya atılır. Bir kısmıda insan şeytanlarından gelir, hak/gerçek daveti yıpratmak ve yıkmak için kendi kurguladıkları hikayeleri ve hayalleri/paranoyaları ile (bu yolda) bir çok gayret sarfederler.

---

[6] Selef sözcüğünün tarifi:

1.Lügatte "Selef": Selef, takdim ettiğin/Senden önce geçen/Senden önce gelen her şey seleftir. Bu fiil "selefe-yeslufu-sulûfen (سلف-يسلف-سلوفا)" şeklinde gelir. İbni Faris diyor ki: "'Sin, lam, fâ' önce gelmek, geçmek anlamlarına delâlet eden bir köktür. Buna göre de 'selef', eskiden yaşayanlardır. Süllâf kavim: Önceden yaşamış kavim demektir."

2.İstılahta "Selef": Onlar Sahabe (radıyAllahu anhum), onlara ihsan ile tâbi olanlar, Sahabe (radıyAllahu anhum)'un anlayışı üzere Kur'ân ve Sünnet'e temessük edenlerdir. O halde İslam ümmetinin Selef'i, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sahabileridir. Âlimler, Selef sözcüğünün ıstılahını ilimde, akîdede, ibadette, amelde ve davette, Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve ashabının menheci üzere olanlara ıtlak ederler. Kim böyle olursa, işte o, "Selefî Menhec" üzere olandır.

Özetle; Selef kavramının zamansal olarak delalet ettiği şey sahabe (radıyAllahu anhum), tabiîn ve tebe-i tabiîn olmak üzere faziletli asırlardır. Bu sözcüğün kavramsal olarak delalet ettiği şey ile ise ilimde, akîdede, ibadette, amelde ve davette, zaman olarak sonradan gelseler bile, onlara tâbi olanlardır. (Bknz. "Bid'atların Tenkidinde ve Bid'at Ehlini Davette Selef Menheci", Hammud bin Cabir bin Mübarek el-Hârisî, Yayınlarımızdan)

1. YANILGI: "SELEFİYYE" TABİRİ BİR BİD'ATTIR

'Selefiyye' kelimesi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve Sahabe (radiyAllahu anhum) zamanında kullanılmamıştır. O devirde ki müslümanlar İslamı doğru anladıkları/algıladıkları için 'Selefiyye' gibi bir tabire ihtiyaçları yoktu. Ama fitne devri başladığında ve fırkalar/gruplar çoğaldığında ümmetin alimleri hakka tabii olanlar ile (heva ve heveslerine tabii olup bid'at ve) hataya düşenleri ayırmaları gerekliydi. Bu sebebe binaen 'Ehli Hadis' ve 'Selef' gibi tabirler kullanılmaya başlandı. Ebu Hanife (vefatı:150 hicri) der ki:

"Rivayetle re ve Selef'in yoluna sıkı sıkı bağlanın ve yeni icad edilen şeylerden kaçının, çünkü bunların hepsi bid'attır."[7]

Bunun için Selefiyye/Selefiler sahih rivayetlerden anlaşıldığı gibi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve Sahabe (radıyAllahu anhum)'un yolu olan gerçek İslam'ı benimsediklerinden dolayı kendilerini bütün fırkalardan/gruplardan soyutlarlar/ayırırlar.

Buna ilaveten 'Selef' kelimesi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) tarafından bizzat kullanılmıştır. O (sallAllahu aleyhi ve sellem) (kızı) Fatima (radiyAllahu anha)'ya şöyle buyurur:

---

[7] Suyuti tarafından 'Sevn'el-Muntek ve'l-Kelam' isimli eserin 32.sayfasında nakledilmiştir.İmam Ebu Hanife'nin bunu söylemeye sevkeden su olaydır: Bir kişi Ebu Hanife'ye şöyle bir soru sorar:" İnsanların arazlar ve cisimler hakkında sonradan ortaya koydukları kelam hakkında ne dersiniz?" Ebu Hanife'nin cevabı şöyledir: "Bunlar felsefecilerin görüşleridir. Rivayetlere ve selefin yoluna sıkı sıkı bağlanın ve yeni icad edilen şeylerden kaçının, çünkü bunların hepsi bid'attır." Bknz: Zemm'ul-Kelam, el-Herevi

"Nime's selef ene leki.../Ben senin için ne güzel bir selefim..."[8]

(Yine) İmam Muslim (rahimehUllah) tarafından AbdUllah ibn Mubarek (rahimehUllah, vefatı 181h.)'ın şu sözü nakledilir:

"...bütün insanların önünde şöyle demesi adetiydi: 'Amr bin Sabit'in (rivayet ettiği) hadislere itibar etmeyin, çünkü o Selef'e hakaret ederdi'."[9]

Şeyh Salih bin Fevzan der ki: "Sadece Selefin Mezhebi'ni takib etmekten başka bir manaya gelmeyen bu anlayış (yani Selefiyye/Selefilik) nasıl bir bid'at olabilir? Bilakis Selefin Mezhebi Kitab ve Sünnet'te uyulması vacib olan hak ve hidayettir."[10]

Binaenaleyh kendini Selefe -veya diğer tabirle Selefiyye'ye- nisbet etmek bid'at değildir. Tam aksine her müslüman kendini (sünnet) menhecine/metoduna ve Selef Akidesi'ne nisbet etmek mecburiyetindedir.

Şöyle de denilebilinir: Şayet 'Selefiyye/Selefilik' tabiri bir bid'at ise 'Ehli Sünnet ve'l-Cemaat' tabiri de bir bid'attır.[11] Oysa 'Ehli Sünnet ve'l-Cemaat' tabirinin manası (ve ne anlama geldiği) bütün teferruatıyla bilinmektedir. Maalesef (artık) 'Ehli Sünnet ve'l-Cemaat' tabiri gerçek İslam'ı ayırmak için yetmemektedir.[12]

---

[8] Sahih bir hadistir. Muslim tarafından tahric edilmiştir. Hadis No: 2450

[9] Bknz. Sahihu Muslim, Mukaddime, 16. sayfa

[10] El-Beyan, 156. sayfa

[11] Çünkü bu tabirde Allah Resulu sallAllahu aleyhi ve sellemden sonra kullanılmaya başlandı.

[12] Sebebide tüm sapık fırkaların kendini Ehli Sünnete nisbet etmeleridir.

2. YANILGI: ALLAH BİZLERE MÜSLÜMAN İSMİNİ VERMİŞTİR. NEDEN KENDİMİZİ SELEF'E NİZBET ETMEK ZORUNDAYIZ?

Şeyh el-Elbani (rahimehuAllah)[13] bu konuyu 'Ene Selefi.../Ben Selefiyim...' isimli kayıtta güzel bir şekilde açıklamıştır. Burada bir pasaj aktaralım:

Şeyh el-Elbani: "Şayet sana: 'Mezhebin nedir?' diye sorulursa cevabın nasıl olur?"

Sorucu:[14] "Ben bir müslümanım."

Şeyh el-Elbani: "Bu yeterli değildir."

Sorucu: "Allah (subhanehu ve teala) bize **'Müslüman'** ismini vermiştir." Ve şu ayeti okur: **"O** (Allahu subhanehu ve teala) **sizi bundan önce** (ki kitaplarda ve bu kitapla) **'müslümanlar' olarak isimlendirdi..."**[15]

Şeyh el-Elbani: "Bu cevab (İslam'ın) ilk devrinde, çeşitli fırkaların/grupların ortaya çıkmadığı ve yayılmadığı zamanda yaşadığımızda verilseydi doğru olurdu. Günümüzde ise bu gruplardan bir müslümana-ki onların akidesiyle bizimkisi

---

[13] Bir kaç yıl önce vefat eden Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani zamanımızın en büyük muhaddisiydi. Muhaddis el-Asr/Asrın muhaddisi diye anılırdı. Günümüzdeki hadis ve sünnet çalışmalarının hemen hemen hepsine katkısı vardır. İslam aleminin en meşhur 'Namaz Hocası' kitabı olan 'Sıfatu Salat'un-Nebi' şeyhin hayatının eseridir. Türkçe olarak tercüme edilip bir kaç kez basılmıştır.

[14] Anlaşılan o ki bu zat mezkur ders kayıdında şeyhe konuyla alakalı sorular sorar.

[15] Hac Suresi, 78. ayet

farklıdır-sorarsak, cevabı (senin verdiğin) cevaptan daha değişik bir şey olmayacaktır. Hepsi: rafizi şiileri, hariciler, nusayri alevileri- diyecekler ki: '...ben bir müslümanım'. Binaenaleyh böyle demek artık günümüzde kifayet etmemektedir."[16]

Sorucu: "Ben Kur'an ve Sünnet'e göre (amel eden) bir müslümanım."

Şeyh el-Elbani: "Bu da yeterli değildir."

Sorucu: "Neden?"

Şeyh el-Elbani: "Bu adı geçen fırkalardan her hangi birinin şöyle dediğini gösterebilirmisin: '...ben Kur'an ve Sünnet'e uymayan bir müslümanım!' Doğrusu:' ...ben Kur'an ve Sünnet'e uymuyorum!' kim der?"

Sonra Şeyh el-Elbani Kur'an ve Sünnet'e uymanın ancak Selefi Salihin anlayışı üzere olması gerektiğini beyan eder.[17]

Sorucu: "O zaman ben Kur'an ve sünneti selefi salihinin anlayışı üzere takib eden bir müslümanım."

Şeyh el-Elbani: "Şayet birisi sana mezhebini sorsa cevabın böylemi olacak?"

Sorucu: "Evet."

---

[16] Allahu Teala Şeyh el-Elbani'ye rahmet etsin, burada en sapık fırkaları zikretmiştir-dolayısıyla onlar bile '...ben bir müslümanım!' demektedirler. Oysa rafızi şiileri Kur'an'ın (haşa) tahrif edildiğine, sahabenin bir kaçı müstesna kafir ve münâfık olduğuna inanırlar. Haricilerin günümüzde ki fikir torunları müslümanları kafir görerek kanlarını ve mallarını helal görürler. Nusayri alevileri ise tamamen başka bir dindendirler.

[17] Pasajın bu kısmı 6. bölümde devam eder.

Şeyh el-Elbani: "O zaman bu tarifi biraz kısaltıp -ki en iyi deyimler kısa, yeterli ve anlatılmak istenileni anlaşılır kılanlarıdır- şöyle desek daha hoş olmazmı: "...ben bir Selefi'yim!"

'Müslüman' veya 'sünni' gibi tabirler bütün fırkalar/gruplar tarafından kullanıldığı için günümüzde yetmemektedir. Şeyh el-Elbani bununla hakikati sapıklıktan ayırt etme önemliğine -ki akide ve menhecin temelidir- parmak basmıştır. Her ikiside (akide ve menhec yani) anlayışlarını veya isimlerin i kurucularından alan çeşitli fırkaların/grupların aksine Selefi Salihin(in anlayışı) eksenlidir.

3. YANILGI: "SELEFİ" TABİRİ KENDİ KENDİNİ TEZKİYE (TEMİZE ÇIKARMA, ÖVME) ETMEKTİR

Buna cevab, Şeyh AbdulAziz bin Baz (rahimehUllah) tarafından (konuyla alakalı) bir sorudan sonra verilir:

"Siz kendini 'selefi' veya 'eseri' diye isimlendiren/tanımlayan bir kişi hakkında ne derseniz? Bu kendi kendini tezkiye etme manasına gelmezmi?"

O şöyle cevab verir:

"Eğer (bu isimlendirmesinde/tanımlamasında) samimiyse, bir 'Selefi' veya bir 'Eseri' ise, buna karşı söylenebilecek bir şey yoktur. Buna benzer bir şekilde Selefimiz de şöyle derdi: ' Falanca Selefi'dir' veya 'filanca Eseri'dir'. Bu tezkiye gereklidir, hatta zaruridir."[18]

Şeyh Salih bin Fevzan'a şöyle soruldu: "Bir kişi kendi kendini 'Selefi' diye nitelendirse, yeni bir fırkamı/grupmu oluşturmuştur?" Şöyle cevab verir: "Hakikaten doğru söylüyor ve kendisini Selefiyye/Selefilik ile özdeşliyorsa buna itiraz edilecek bir şey yoktur. Ama sadece bu kuru bir iddia olup, başka bir menhec/metod üzereyse, kendisini Selefiyye' ye mensub olduğunu söylemeye hakkı yoktur."[19]

Bir kişinin kendisini Selef'e nisbet etmeyi övünme/kibirlenme olduğunu iddia edip, insanları bundan alıkoyanlara gelince, bunların fitneleri bize gizli kalmış değildir. Şeyhulİslam İbn Teymiyye (rahimehuA llah) bu iddiayı yüzyıllar önce çürütmüş ve

[18] Hakk'el-Muslim isimli ders kayıdından

[19] El-Ecvibu el-Mufidah, 16. sayfa

kendisini Selef'e nisbet edenlerin herkez tarafından kabul edilmesinin gerekli olduğunu beyan etmiştir. Hatta, Selef Akidesinin ve Menhecinin haktan başka bir şey olmadığı için, bu konuda icma olduğunu vurgulamıştır.

(Yanlış ve sapık iddialarda) bulunanların, kendi yanlışları (ve sapıklıkları) ortaya çıkacağı için, kendini selefe nisbet etmeyi sevmemeleri kimseyi şaşırtmasın.[20]

[20]Şöyle hoş bir deyim vardır: "Zalim zulmünün farkındadır ve bir gün zulmü ortaya çıkacağı için tir tir titremektedir..." Bu sapıklar zulümlerinin farkındadır ve bir gün insanları alıkoydukları hak ortaya çıkacağı için tüm bid'atçıların Selefiyye'yi cephe aldıklarını görürsün. Kendi aralarında bölük pörçük oldukları halde Selefilere karşı kitablarında, makalelerinde ve internet sitelerinde nasıl ittifak kurduklarına bir dikkat et.

4. YANILGI: SELEFİYYE BÖLÜNME SEBEBİDİR

Şayet Selefiyye bu ümmetin Selef'inin Kur'an ve Sünnet'i anladığı gibi anlamanın yoluysa, ve Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduysa:

"...ümmetim 73 fırkaya ayrılacaktır. Bunlardan bir fırka hariç hepsi ateştedir."

(Sahabe radıyAllahu anhum şöyle sordu:) "O (kurtulan fırka) hangisidir?" (O sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Benim ve ashabımın (bulunduğu yol/anlayış) **üzere olanlar."**[21]

Ve bölünmek/parçalanmak doğru anlayışı terketmekten dolayı ortaya çıkıyorsa Selefiyye bölünmenin ve gruplaşmanın aksine birleşmenin/ittifak etmenin yolundan başka bir şey değildir. Şeyh Salih el-Fevzan'ın dediği gibi:

"Selefiyye Fırka-i Naciyye'dir (Kurtuluş Fırkası'dır) ve onlar (gerçek) Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'tır. Onlar hizibler (fırkalar/gruplar) diye isimlendirilen günümüzdeki cemaatlardan bir cemaat değildir. Selefiyye Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i, Sahabe (radıyAllahu anhum)'un ve Selef Mezhebi'ni takib eden bir topluluktur. Günümüzdeki cemaatlerin hiç birinden değildirler."[22]

Bundan dolayı Selefiyye Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ümmetine gecesi gündüz gibi olan, apaydınlık ve apaçık

---

[21] Tirmizi tahriç etmiştir ve Şeyh el-Elbani sahihtir demiştir.
[22] "Tahzir min'el-Bid'ah" isimli ders kayıdından.

mirasıdır, ve bundan ayrılan helak olmuştur. Oysa diğer gruplarda) ayrılıklar ve ihtilaflar başgösterecek ve ateş vaadedilen taifelerden olacaklardır.

Selefiyye Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e ve sahabesine dönüş çağrısıdır, ve hiç bir zaman tefrikacılık/ayrıcılık olarak nitelendirilemez.

5. YANILGI: SELEFİLER SADECE KENDİLERİNİN DOĞRU YOLDA OLDUĞUNU DÜŞÜNÜRLER

Burda şu farkı gözönünde bulundurmak lazım: Kendini Selef'in yoluna nisbet etmek ve kendini Selef'in yoluna nisbet eden kişi. Kesin diyebiliriz ki kendini genelde ve detayda, akidede ve menhecte, usulde ve furuda Selef Yolu'na nisbet etmek hakkın ta kendisidir. Bunu sapıtmışların dışında kimse inkar edemez. Kendini Selef'in yoluna nisbet eden kişiye gelince, bu (nisbet ediş) prensip olarak doğrudur, ve buna aykırı davranmak ta yanlış ve sapıklıktır.

Bu genel olarak akide, menhec ve usuluddin için geçerlidir, çünkü Selef'in akidesi, menheci ve usulü bütün devirlerde aynı olmuştur. Bu konularda (Selef) icma halindedir. Bunun için kendini Selef'e nisbet eden ve bunu amele/pratiğe dönüştüren, ilimde ve amelde bunları takib eden, bunların yolundan giden bir 'Selefi' tamamıyle haktadır inşeAllah.

(Bu kişi) Selef'in yolunu anahatlarıyla bilir, ve bu yolun hak olduğunu kavrar, ama belki kendine bazı hassas noktalar gizli kalmış olabilir. Ama her halukarda bu yolu kendine rehber olarak görmesi ve buna aykırı davranmanın sapıklık olduğunu bilmesi doğru yolda olduğunun delilidir . Veya Selefin yolunu genelde ve detayda, akide, menhec, usul ve furu mes'elelerinde bilir.

Binaenaleyh bu metoda sımsıkı tutunduğu ve bununla amel ettiği müddetçe yaptıklarının hemen hemen hepsi doğru olacaktır. Bütün bunlar öğrenmesindeki samimiyete ve ilmini arttırmasındaki ve bununla amel etmesindeki gayrete bağlıdır.

Ama kalkıp bir kişi her mes'elede doğru olduğunu iddia ederse hata etmiştir, çünkü her mes'eleyi bütün teferruatıyla bilemez, çünkü geçmişteki imamların (hata yapmadan) ulaşamadığı bir mertebeye onlardan sonrakilerde ulaşamayacaktır.[23]

Bu sebebe binaen bir Selefi'nin ikinci planda olan mes'elelerde hata etmesi mümkündür. Ama bundan dolayı akidesi ve menheci yanlış değildir, çünkü genel olarak konuşmak gerekirse o yinede 72 bid'atçı ve sapık fırkalardan ayıran bir şeye tutunduğu için (bu taifelerden) olmayacaktır.

[23] Bunu itiraf eden sadece Selefiyye'dir. Bid'atçı taifeler imamlarının hata yaptığını kabul etmez. Tam aksine Allah'tan ilham aldıklarını iddia edip, bu yolla sapıklıklarını meşrulaştırırlar.

6. YANILGI: SELEFİLER KİBİRLİ VE KÖTÜ AHLAKLIDIRLAR

Bu çok ciddi husustur ve dikkatli bir mutaalaya ihtiyacı vardır. Kötü ahlak genellikle bir kişinin tavrının, karakterinin ve şahsiyetinin kötü terbiye edilmiş oluşunun bir sonucudur/göstergesidir. Bu kötü ahlak illada (bu tür kişilerin) aslının, yani haktan başka bir şey olmayan Selef akide ve menhecinin yansıması olmayabilir.

Bir kişinin ahlakını düzeltmesi gerekebilir ve onunla da ancak hikmetle ve güzel sözle münazara edilmesi gerekir ve bu da onun daveti/doğruyu kabul etmesini kolaylaştırır. Ama bu doğru, geçerli ve tek kurtuluş yolu olan Selef yolunu ve buna kendini nisbet etmeyi reddetmek için bir bahane değildir. Binaenaleyh bazı Selefilerin kötü tavırları ile Kur'an ve Sünnet kaynaklı ilme mebni olan/bina edilen menheci ayırdetmemiz lazımdır.

Kaldı ki bunu (yani kötü ahlaklı olmayı) her müslüman için -yanlış bir menhec ve sapık bir akide üzere olması hiç bir şey farketmez- söylememiz mümkündür. Bunlar arasında da kötü tutumlu ve tavırlı olanları vardır. Bir menhec ve akide Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e, Sahabe (radıyAllahu anhum)'a ve Selef'e uygunluğuyla ölçülür, tabiilerinin kötü tutumlarıyla değil. Gelecek kısım bunu daha teferruatlı açıklayacaktır:

Kibir/kötü davranışlar bazılarında mühim bir rol oynayabilir ve bununlada azarlanmaları/tenkit edilmeleri gerekir. Ama bazı hallerdede (bir Selefinin) hakka sevgisi ve hakka yakini kibir olarak algınabilinir. Muhatabları bunu kibir sanır. Genelde kibir,

kendini Selefi akideye ve menhece nisbet edenin ortaya koyduğu doğruyu/gerçeği kabul etmeyen kişinin tarafındadır.

Bunun ekseriyetle böyle olduğunu unutmamak gerekir. Bu kesinlikle unutulmamalıdır, çünkü çoğu zaman bu böyle olmuştur. Allah Resulu (sallAllah u aleyhi ve sellem)'in dediği gibi:

" ...kibir, hakkı inkar etmek/çiğnemek ve insanları hakir/küçük görmektir."[24]

Binaenaleyh '...çoğu Selefiler kibirlidirler!' (demekten) Allah'a sığınırız. Gerçekte kibirli olanlar, kibirlerinden dolayı hakkı kabul etmeyenler, sonra da kalkıp bununla Selefileri suçlayanlardır. Her madalyonun iki yüzü vardır.

Farz edelim bir Selefi başka bir kişiyi doğru olduğuna emin olduğu bir mes'elede hakka davet ediyor. Belki o katıdır, haklı olduğunu israr eder ve bundan dolayı kibirle itham edilir, ama bunun tek sebebi onun hakka/gerçeğe olan sevgisidir ve diğerinin (yani onu kibirle itham edenin) dik kafalılığıdır. Biz deriz ki, bu davranış doğru ve yerinde değildir, ama onu bu duruma sokan sadece (hakkı savunmada ki) aşırı gayretidir. (Bu hale o) ya nasıl davranacağını bilememekten veya kötü terbiye edilmiş oluşundan dolayı düşer. Bütün bu (hatalarını) düzeltmesi kendisine bağlıdır, çünkü hakka davet ettiği kişi, ona takdim ettiği (hakkı kendisinin) tarz ve usulünden dolayı reddedebilir.

Bazı durumlarda kibire benzer haller görülebilinir, lakin bu sadece mevzubahis olan kişiyle alakalıdır, kendini nisbet ettiği akide ve menhec ile değil. Hakikatta çoğu bid'atçı sufi mülhidleri kibirlidirler, bunun (sebebiyse) ateşten kurtulduklarına kesin gözle bakmalarıdır/inançlarıdır. Bunlar tabi olanlarından aşırı derecede

---

[24] Sahih bir hadistir. Muslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Buhari Edeb'te nakletmiştir.

bir bağlılık isterler, ve kendilerinin insanlardan üstün olduğunu vehm/hayal ederler.

Bu (dediklerimizi) bütün tarikat ve buna benzer fırkalara genelleştirebilirdik. Kibir her yerde görülebilinir, kişinin akide ve menhecine dair ne lehte, ne aleyhte kesin bir burhandır/delildir. Akide ve menhecin kendisine bakılır ve Selefin anlayışına (ne derece) ölüp biçilir. Bununla bağlıntılı olarak Şeyh el-Elbani ve sorucunun arasında geçen münazaraya dönebiliriz:

Sorucu: "Tamam. Sana hak veriyorum ve diyorum ki: Evet (kısaltılmış bir tabir olan 'Selefi' kelimesini kabul ediyorum). Ama daha hala aynı kanaattayım: Şayet birisi seni Selefi olduğunu duysa, kafasında daha önceleri yaptığı katı ve kötü tecrübeler geçer, bütün bunlar bazen Selefiler de görülen hallerdir."

Şeyh el-Elbani: " Farzedim ki dediklerin doğru. Şayet '...ben bir müslümanım!' dediğin zaman falanın falancanın aklına bir rafızi-şiası, bir dürzü veya bir ismaili gelemezmi?"

Sorucu: " Olabilir. Ama ben en azından şu ayete uymuş oldum: **"O** (Allahu subhanehu ve teala) **sizi bundan önce** (ki kitaplarda ve bu kitapla) **'müslümanlar' olarak isimlendirdi..."**[25]

Şeyh el-Elbani: " Hayır kardeşim, sen bu ayete uymadın, çünkü bu ayet İslam'ın doğru şeklini kastediyor. Ve sen, insanların anlayışına hitab etmen gerekir. Herhangi bir kişi, senin bu ayetin kasdettiği tarzda bir müslüman olduğunu anlayabilecekmi acaba? Diger dediklerin ise bazen yerinde, bazen değildir. Katılık hakkında dediğin mesela (bazen) bir kişide olabilir, ama ilim ve inançla baglantılı olan menhecin göstergesi değildir. Eğer bir şii, dürzü, harici, sufi veya bir mu'tezili hakkında konuşacak olursak, dediklerinin hepsi onlarda da bulunabilir/görülebilinir. Ama şimdi

[25] Hac Suresi, 78. ayet

bu munazaramızın konusu değildir. Biz bir kişinin mezhebini açıklayan ve Allah'ı nasıl ta'zim ettiği şekli gösteren bir isim tahlil ediyoruz. Bütün Sahabe (radiyAllahu anhum) müslüman degilmi?"

Sorucu: "Tabiki"[26]

Şeyh el-Elbani: "Hal böyle iken aralarınd a hırsızlık yapan, zina eden vardı, ama bu durum onlardan hiçbirisinin: '...ben müslüman degilim.' demesine müsaade etmiyordu, o bir müslüman ve Allah'a iman etmiş bir mü'mindi ve seçilmiş yolu takib ediyordu. Bazen hatasız olmadığı için bu yola aykırı hareket edebiliyordu. Bu sebebe binaen biz, Allah'ın bereketi üzerine olsun akidemizi, düşüncemizi, hayatımızdaki hareket noktamızı, Allah'a ibadet ettiğimiz dini (anlayışımızı) ifade edecek bir kelime üzerine konuşuyoruz. Katı olan falancaya veya yumuşak huylu filancanın durumuna gelince bu tamamen apayrı bir mes'eledir. Dilerim ki,

---

[26] Rafızi zındıklarına göre sahabenin hemen hemen hepsi kafir ve münafıktır. Bu inançlarının bir rüknudur/temelidir. Ama takiyye icabı bunu müslümanlardan gizlerler. Şeyhulİslam Muhammed bin AbdulVehhab Sahabe (radıyAllahu anhum) hakkında şöyle der:

"Sahabenin (Allah onlardan razı olsun) kemaline delalet eden çeşitli hadisler Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den mütevatir olarak gelmiştir. Özellikle de Hulefayı Raşidine/Raşid Halifelere dair... Her birini metheden meşhur hatta mütevatir hadisler vardır. Çünkü bu haberleri, yalan söylemeleri mümkün olmayacak derecede kalabalık olan topluluklar nesilden nesile nakletmişlerdir. Bu gelen tüm nakiller de ashabın kemalini ve Hulefanın/Halifelerin faziletini kesin bir biçimde isbat etmektedir. Kim onlar hakkında (yani sahabe hakkında) onları küçümseyen bir şeye inanırsa, o kişi Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in haber verdiğini yalanlamış olur. Ondan geldiği kesinlikle sabit olan bir şeyi yalanlayan kişi de kafir olur." (Bknz. "Muhammed bin AbdulVehhab'ın Selef Akidesi", Ahmed bin AbdulKerim Necîb, yayınlarımızdan)

senin bu özlü/veciz kelime hakkında düşünüp taşınman ve 'müslüman' kelimesini böyle evirip çevirmemen.

Emin olabilirsin k, gerçekten kimse ne demek istediğini hiç bir zaman anlamayacaktır."[27]

İnşeAllah bununla niyetimiz ve bahsimizin başında zikrettiğimiz gerekli olan farklı olma/ayrılma açıklığa kavuşmuştur.

[27] Şeyh el-Elbani ve muhatabının sözleri burada bitmiştir.

7. YANILGI: SELEFİLERDE, DİĞERLERİNE NAZARAN TAKVA EKSİKLİĞİ VARDIR

Bu da, Selef tarafından daha önceleri red edilmiş/cevabı verilmiş gerceği yansıtmayan bir iddiadir. (Aşağıda bu iddiayi reddeden Selef'ten bazı sözler:)

İbn Abbas (radıyAllahu anhum, vefatı: 68 h.) der ki: "Allah indinde en çok nefret edilen şeyler bid'atlardır."[28]

İbn Ömer (radıyAllahu anhum, vefatı: 84 h.) der ki: "Her bid'at sapıklıktır, insanlar bunları güzel görsede."[29]

Süfyan es-Sevri (rahimehUl lah, vefatı: 181 h.) der ki: "Bid'at iblise günahtan daha sevgilidir, çünkü günahtan tevbe edilir, ama bid'attan tevbe edilmez."[30]

İmam Şafii (rahimehUllah, vefatı: 204 h.) der ki: "(Kişinin) Allah'ın huzuruna şirk hariç bütün günahlarla çıkması, inancındaki bir bid'atla gelmesinden daha iyidir."[31]

Leys ibn Sa'd (rahimehUllah, vefatı: 175 h.) der ki: "Ehli hevadan (ehli bid'attan yani) bir kişiyi suyun üzerinde yürürken görsem dahi, ondan yine hiç bir sey kabul etmezdim."[32]

Yunus ibn Ubeyd (rahimehUllah) oğluna der ki: "Sana zina etmeyi, hırsızlığı ve içki içmeyi yasaklıyorum. Ama yinede bu

[28] Sünen'i-Kübra 4/316, İmam Beyhaki
[29] el-İbane, 1/327-328, İbn Batta; Şerhi Usul'ul İtikad Ehli Sunneh, 1/86
[30] el-Hilye, 7/26, Ebu Nuaym; Şerh'us-Sünneh, 1/216, el-Bağavi
[31] el-İtikad, sayfa:158, İmam Beyhaki
[32] el-Emru bi'l-İttiba ve nehi'an-İbtida, İmam Suyuti

günahlarla Allah'ın huzurunda durman, Amr bin Ubeyd[33] ve hempalarının görüşleriyle huzuruna gelmenden iyidir."[34]

Said bin Cubeyr (rahimehUllah) der ki: "Bana oğlumun Sünnet ehli ve günahkar olan bir berduşla arkadaşlık yapması, (kendini) takvalı (sanan) ve (bid'atçılara) teslim olmuş bir ehli bid'at yandaşı ile takılmasından daha sevgilidir."[35]

İmam Berbehari (rahimehUllah, vefatı: 329 h.) der ki: "Şayet görüşleri ve davranışları kötü, berbat, günahkar ve asi, ama Sünnet ehli olan birisini görürsen onunla arkadaş ol ve onunla otur, çünkü sana zararı dokunmaz. Şayet ayinlerine düşkün, aza kanaat eden ve sürekli (sözde) huşu içinde, ama bir bid'at ehli yandaşı olan birini görürsen, onunla sakın oturma, söylediklerini dinleme, onunla beraber yürüme, çünkü onun yoluna rıza göstermeyeceğine ve helaka doğru sürüklenmeyeceğine emin degilim."[36]

İmam Ahmed bin Hanbel (rahimehUllah, vefatı: 241 h.)[37] der ki: "Büyük günah işlemiş olan Ehli Sünnet tabiilerinin mezarları bahçeler gibidir. Ehli bid'at yandaşlarının mezarları ise oyuk ve boştur. Ehli Sünnet'in günahkarları Allah'ın dostlarıdır, itidal

---

33 İmam Malik Amr bin Ubeyd hakkında şöyle der: "Allah Amr bin Ubeyd'e lanet etsin. Çünkü o kelamdan bid'at olan bu işi uydurdu. Şayet kelam bir ilim olsaydı, Sahabe ve tabiiun çeşitli ahkam ve şer'i mes'eleler hakkında konuştukarı gibi ona dair de bir şeyler söylerlerdi." Bknz: Zemm'ul-Kelam, el-Herevi.

34 el-İbane, 2/466, İbn Batta el-Ukberi

35 el-İbane, 1/89, İbn Batta el-Ukberi

36 Şerh'us-Sunneh, sayfa: 149, İmam Berbehari

37 Ehli Sünnet'in bu büyük imamı hakkında yine Sünnet Ehlinin büyüklerinden Ebu Hatim er-Razi der ki: "Kim Ahmed bin Hanbel'i seviyorsa, bilinsin ki o Sünnet'i seviyordur."

üzere ve dindar olan ehli bid'at (taraftarları) ise Allah'ın düşmanlarıdır."[38]

Ey Sünnet ehli! Salih Selef'imizin bize miras olarak ne vasiyyet ettiğine ve bizi nasıl ikaz ettiğini bir düşün. Şayet akide ve menhecte ki bid'at parçalanmanın ve ihtilafın sebebiyse, cehennem vaadedilen firkaların ortaya çıkmasına sebeb oluyorsa, şeytanın bid'atı nasıl süslediğini, hidayet ve nur gibi gösterdiğini düşününce, bozuk fikirleriyle ehli bid'at hempaları, Ehli Sünnet'in günahkar bir berduşundan daha tehlikeli ve zararlıdırlar.

[38] Tabakat'ul-Hanabile, 1/184

SONUÇ:
KURTULUŞ SELEF'İN YOLUNDADIR

"Selef": Onlar Sahabe (radıyAllahu anhum), onlara ihsan ile tâbi olanlar, Sahabe (radıyAllahu anhum)'un anlayışı üzere Kur'ân ve Sünnet'e temessük edenlerdir.[39] O halde İslam ümmetinin Selef'i, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sahabileridir. Allah onları, Nebîsi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sahabiliğine seçmiştir.

Onlar, nübüvvet zamanının ve vahyin inişinin muâsırı olmuşlar ve sonra dîni bize indirildiği şekilde nakletmişlerdir. Onlar her hayra en yakın ve her şerden en uzak olanlardır. Onlar üzerine Allah dîni kemâle erdirdi. Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurarak bize, dîni onlardan almamızı emretmiştir:

"Sizi gecesi gündüzü gibi olan beyazlık üzere bırakıyorum. Benden sonra ondan, sadece helak olanlar sapar. Sizden yaşayacak olanlar pek çok ihtilaf göreceklerdir. Onun için tanıdığınız Sünnet'ime ve hidâyete erdirilmiş râşid halîfelerin sünnetine sarılınız. Ona azı dişlerinizle ısır(ır gibi sarılıp, bırakmay)**ınız"**[40]

Tabiîn ve fazîletli asırların ehlinden tabiîne tâbi olanlar da bunlara (Selef'e) dahildir. Şöyle ki Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem) onları da şu kavlinde övmüştür:

---

[39] Mevkıfu İbni Teymiyye mine-l Eşâ'ire, AbdurRahman el-Mahmud, 1/22

[40] Bunu İbni Mace rivayet etmiştir, el-Mukaddime, Halifelerin Sünnetine İttibâ Bâbı, No: 43; Şeyh el-Elbani de bunu Sahihu Suneni İbni Mace'de (1/13) tashih etmiştir/sahih olduğunu belirtmiştir.

"Sizin en hayırlınız benim asrım(daki ashâbım)**dır. Sonra onları takip edenlerdir. Sonra** (da) **onları takip edenlerdir."**

İmran demiştir ki "Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) sonra iki veya üç asır diye zikretti mi bilmiyorum." Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Şüphesiz ki sizden sonra bir kavim gelir ki ihanet ederler, kendilerine bir şey emanet edilmez, şehâdet etmeleri istenmeden şâhidlik edecekler, adak adarlar ama yerine getirmezler ve onların arasında şişmanlık zahir olur."[41]

Sahabe (radıyAllahu anhum), ümmetin en hayırlısıdır. Onlar vahyi naklettiler ve tabiîn de onlardan aldı. Onların menhecine uymak dindir. Bu menhec ile salâh tahakkuk eder. Nitekim İmam Malik (rahimehUllah) şöyle demiştir:

"Bu ümmetin âhiri, ancak bu ümmetin evvelinin ıslah olduğuyla salah bulabilir..."

Yine O, şöyle demiştir: "Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve ashabı zamanında dîn(den) olmayan şey, Kıyamet kopana kadar da din(den) olamaz."[42]

Âlimler, Selef sözcüğünün ıstılahını ilimde, akîdede, ibadette, amelde ve davette, Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve ashabının menheci üzere olanlara ıtlak ederler. Kim böyle olursa, işte o, "Selefî Menhec" üzere olandır.

İbni Useymin (rahimehUllah) şöyle diyor: "Bil ki Selef sözcüğü 'zaman olarak Selef' ve 'itikad olarak Selef' anlamlarına gelmektedir. Selef sözcüğü ile itikaden Selef olanlar murad olunursa, bugün 'Selefin Mezhebi' üzere mevcut olanlar için bu

[41] Bunu Buhari rivayet etmiştir.
[42] Şerhi Sunen-i Ebî Davud, AbdulMuhsin el-Abbâd, 12/298

sözcüğü kullanmamız sahih olur ve 'şüphesiz ki bunlar Selef'tir' deriz.

Selef, zaman olarak önceden geçenlerdir dediğimiz zaman ise bu kavram, sahabe, tabiîn ve tebe-i tabiîn olmak üzere üç faziletli asra tahsis edilmiştir. İlim ehli bu kavramı iki şekilde de (zaman ve itikad açısından Selef) kullanmıştır.

Selef sözcüğü ile bazen, zaman olarak sonradan gelmiş olsalar bile Selef'in yolu üzere olanları murad etmişler, bazen de Selef sözcüğü ile faziletli üç asrı murad etmişlerdir. Bunun için onları örneğin şöyle derken görürsün: 'Ümmetin Selefinin ve İmamlarının mezhebi budur.' Burada Selef sözcüğü ile faziletli üç asrı murad etmektedirler."[43]

Özetle; Selef kavramının zamansal olarak delalet ettiği şey sahabe (radıyAllahu anhum), tabiîn ve tebe-i tabiîn olmak üzere faziletli asırlardır. Bu sözcüğün kavramsal olarak delalet ettiği şey ile ise ilimde, akîdede, ibadette, amelde ve davette, zaman olarak sonradan gelseler bile, onlara tâbi olanlardır.[44]

Şüphesiz ki Selefin menheci, akîde ve amel bakımından İslam'ın hak menhecidir. O, bu yönüyle müstakim/dosdoğru çizgiyi ve Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kendilerinden razı olarak ayrıldığı ilk dönem müslümanlarının üzerinde bulunduğu asıl alanı temsil eder.

Selefi Salih, ilimde kökleşmiş, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in rehberliği ile hidayete ermiş ve O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Sünnet'ini muhafaza eden ilk kaynaktır.

---

[43] Fethu Rabbi'l Beriyye bi Telhîsi'l-Hameviyye Şerhi ile ed-Durre-i Useymîniyye, İbni Useymin, Sayfa: 150

[44] Bknz. "Bid'atların Tenkidinde ve Bid'at Ehlini Davette Selef Menheci", Hammud bin Cabir bin Mübarek el-Hârisî, yayınlarımızdan

Ümmetimizin kalkınmasını ve halklarımızın mutlu olmasını istiyorsak, Selefin tuttuğu menheci menhec edinelim ve onların yürüdüğü yolda yürüyelim. Şüphesiz ki onlar, tarîkin en kavîmi/sağlamı ve yolun en hidayetlisi üzere olmuşlardır.[45]

Ve duamızın sonu: "Elhamdulİllahi Rabbilalemin"

[45] Bknz. "Selefi Menhec Kurtuluşun Yoludur", yayınlarımızdan